

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Δ' ΤΑΞΗΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.

Μετάφραση

Όταν ο Άκκιος είχε έρθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη ηλικία πια, έμεινε σ' αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος σε ηλικία, την τραγωδία του, το όνομα της οποίας είναι «Ατρέας», διάβασε σ' αυτόν που επιθυμούσε. Τότε ο Πακούβιος είπε ότι ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα όσα είχε γράψει, αλλά όμως ότι του φαίνονταν κάπως σκληρά και άγουρα....

Όλα είναι άθλια στους εμφύλιους πολέμους, αλλά τίποτα πιο άθλιο από την ίδια τη νίκη: αυτή καθιστά τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, ακόμα κι αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, εξαναγκάζονται να γίνουν από ανάγκη. Πράγματι οι εκβάσεις των εμφύλιων πολέμων είναι πάντα τέτοιες, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά, τα οποία θέλει ο νικητής, αλλά ακόμη ώστε ο νικητής να κάνει το χατήρι σ' αυτούς, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

B.

1.α.

grandis aetatis
grandem aetatem

belli civilis
bellum civile

β.

urbium
duriore
miserrima
ipsius
exitui
eum
auxilia

2.α.

Venisset : veneris
legit : lege
Scripsisset : scribent
sint : esset
cogantur : cogit

β.

desideranti: απαρεμφ. ενεστ.: desiderare
 παρακ.: desideravisse

γ. obsequatur obsequendus (-a-um)

3.α.

ad eum : εμπρόθετος προσδιορισμός κατεύθυνσης σε πρόσωπο
 suam : επιθετικός προσδιορισμός στο tragoediam
 tum : επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου
 misera : κατηγορούμενο στο omnia
 necessitate : αφαιρετική της αιτίας

β.

nihil miserium quam ipsa victoria (quam + ομοιοπρωτα με τον α' όρο):
 nihil miserius ipsa victoria (αφαιρετική συγκριτική)

4.α. "Cum Accius... venisset": Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, εισάγεται με τον ιστορ. διηγηματικό σύνδεσμο cum, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση μεταξύ δευτερεύουσας και κύριας πρότασης και δημιουργεί μια σχέση αιτίου - αιτιατού ανάμεσα τους, εκφέρεται με υποτακτική χρόνου υπερσυντελικού (venisset) γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (devertit) και δηλώνει το προτεροχρόνο στο παρελθόν.

"Ubi Pacuvius ... recesserat": Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στο Tarentum της χρονικής, εισάγεται με το αναφορικό τοπικό επίρρημα ubi, εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό.

"derertit ad eum": Κύρια πρόταση κρίσεως.

β.

tragoediam : είναι άμεσο αντικείμενο στο legit
ferociores: «κατηγορούμενο» redd it
civilium: «επιθετικός προσδιορισμός» bellorum